

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/39/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8021200374
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Novotný
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:8021200374.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom zo sudcov: Michal Novotný (sudca spravodajca) ako predseda senátu, JUDr. Jana Martinčeková ako členka senátu a JUDr. Martin Tiso ako člen senátu vo veci žalobkyne: F. C.Á., Z.. XX. F. XXXX, O. X, X., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Košice, Zádielska 2, Košice, o preskúmanie rozhodnutia z 15. júna 2021, č. UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2021/6426, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Správneho súdu v Košiciach č. k. PO-7Sa/15/2021-84 z 22. januára 2024 takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Účastníkom sa nepriznáva právo na náhradu trov kasačného konania.

odôvodnenie:

I.

Administratívne konanie a konanie pred správnym súdom

1. Z administratívnych spisov žalovaného vyplýva, že žalobkyňa v decembri 2020 požiadala Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov o peňažný príspevok na opatrovanie svojich rodičov - matky F. U. a otca V. U.. Na tento účel ich zdravotný stav posúdila najskôr posudková lekárka úradu.

2. Vo vzťahu k otcovi žalobkyne posudková lekárka vyšla zo správ otorinolaryngológa z januára 2019, onkológa z januára 2020 a hematológa z apríla 2020. V lekárskom posudku z 26. januára 2021 na ich základe za podstatné klinické diagnózy ustálila zhubný nádor konečníka a obojstrannú perцепčnú stratu sluchu a za rozhodujúce zdravotné postihnutie považovala odstránenie malígneho tumoru čreva (s vytvorením trvalej kolostómie) podľa kapitoly X odd. C pol. 4 písm. b) prílohy č. 3 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia v znení neskorších predpisov, ku ktorému zákon priraduje mieru funkčnej poruchy 80 %. Na základe tohto lekárskeho posudku a posudkového záveru z 5. februára 2021, v ktorom sa zaoberal jednotlivými úkonmi sebaobsluhy otca žalobkyne, úrad v komplexnom posudku z 9. februára 2021 dospel k záveru, že stupeň jeho odkázanosti je I, a preto nie je odkázaný na opatrovanie v zmysle § 14 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z.

3. Vo vzťahu k matke žalobkyne posudková lekárka vyšla z lekárskeho nálezu a správy ortopéda z novembra 2020. V lekárskom posudku z 26. januára 2021 na ich základe za podstatné klinické diagnózy ustálila koxartrózu a gonartrózu a za rozhodujúce zdravotné postihnutie považovala obmedzenie pohyblivosti bedrového kĺbu (stredný stupeň obojstranne) podľa kap. XII odd. B.2 pol. 15 písm. b) druhého bodu prílohy č. 3 zákona č. 447/2008 Z. z., ku ktorému zákon priraduje mieru funkčnej poruchy 40 %, a obmedzenie funkcie v kolennom kĺbe (stredný stupeň obojstranne) podľa kapt. XII odd. B.2 pol 27 písm. b) druhého bodu cit. prílohy, ku ktorému zákon priraduje rovnakú mieru funkčnej poruchy. Na základe tohto lekárskeho posudku a posudkového záveru z 5. februára 2021, v ktorom sa zaoberal jednotlivými úkonmi sebaobsluhy matky žalobkyne, úrad v komplexnom posudku z 9. februára 2021 dospel k záveru, že stupeň jej odkázanosti je I (pretože dosiahla 105 bodov podľa prílohy č. 3 zákona

č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách v znení neskorších predpisov), a preto nie je odkázaná na opatrovanie v zmysle § 14 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z.

4. Vychádzajúc z oboch komplexných posudkov úrad práce rozhodnutím z 15. februára 2021 nevyhovel žiadosti žalobkyne a nepriznal jej žiadaný príspevok na opatrovanie rodičov. Po jej odvolaní a predložení spisov žalovaný (pracovisko v Košiciach) vykonal 23. apríla 2021 v domácnosti rodičov sociálne šetrenie. Pri ňom zistil, že obaja bývajú na chate u syna, lebo doma sa im ťažko pohybuje.

- Otec mal problémy s dávkovaním, prenesením a rozdelením jedla, pri močení sa netriafal do misy. Mal problémy s vyprázdňovaním hrubého čreva, potreboval pomoc pri osobnej hygiene. Nevydržal dlhšie stáť, ťažko sa mu chodilo po schodoch, pri dlhšej chôdzi po rovine ho „motá“ a ťažšie sa orientoval, pretože nepočul zvuky. Na základe toho žalovaný vyhodnotil jeho odkázanosť pri jednotlivých činnostiach (v prílohe č. 3 zákona č. 448/2008 Z. z.) takto: po 10 bodov pri celkovom kúpeľi, obliekaní, vyzliekaní, zmene polohy, sedení a stáťi, orientácii v prostredí a dodržiavaní liečebného režimu a po 5 bodov pri stravovaní a pitnom režime, vyprázdňovaní močového mechúra, vyprázdňovaní hrubého čreva, osobnej hygiene, pohybe po schodoch a pohybe po rovine. Celkovo odkázanosť otca zhodnotil 90 bodmi, čomu podľa cit. prílohy č. 3 zodpovedal stupeň odkázanosti II.

- Matka potreboval pomoc pri nabratí, dávkovaní a prenesení jedla a pri osobnej hygiene, po schodoch prešla len s pomocou inej osoby a po rovine neprešla ani 50 krokov; okrem toho mala problémy s orientáciou v neznámom prostredí a rozpoznaním a aplikáciou liekov. Na základe toho žalovaný vyhodnotil jej odkázanosť pri jednotlivých činnostiach takto: po 10 bodov pri vyprázdňovaní močového mechúra, vyprázdňovaní hrubého čreva, celkovom kúpeľi, obliekaní a vyzliekaní a po 5 bodov pri stravovaní a pitnom režime, osobnej hygiene, zmene polohy, sedení a stáťi, pohybe po schodoch, pohybe po rovine, orientácii v prostredí a dodržiavaní liečebného režimu. Celkovo odkázanosť matky zhodnotil 80 bodmi, čomu podľa cit. prílohy č. 3 zodpovedal stupeň odkázanosti III.

5. V odvolacom konaní posudková lekárka ústredia nanovo posúdila zdravotný stav oboch rodičov žalobkyne. V prvom lekárskom posudku zo 17. mája 2021, ktorý sa týkal otca, ponechala mieru funkčnej poruchy na 80 % zhodne s posudkom úradu práce. Zdôraznila, že sa „podrobuje onkologickej liečbe“, ale „je správne orientovaný, bez poruchy reči, má obojstrannú nedoslýchavosť, používa načúvací aparát, polohu má aktívnu, postoj samostatný, chôdza je samostatná, nemá únik moču“. V zhode s výsledkami zo sociálneho šetrenia priznala otcovi 90 bodov, teda stupeň odkázanosti II, čomu zodpovedali 2 až 4 hodiny opatrovania denne. V druhom lekárskom posudku zo 17. mája 2021, ktorý sa týkal matky, posudková lekárka zvýšila mieru jej funkčnej poruchy na 50 %, pretože mieru určenú podľa kap. XII odd. B.2 pol. 27 písm. b) druhého bodu prílohy č. 3 zákona č. 447/2008 Z. z. zvýšila o 10 % pre ďalšie zdravotné postihnutia [podľa kap. XII odd. B.2, pol. 15 písm. b) a kap. XII odd. A pol. 1 písm. b)]. Zdôraznila, že matka žalobkyne mala „artrózu kolenných a bedrových kĺbov III. stupňa“, neskôr sa pridal „neurologický nález s bolesťami v drierkovej chrbtici a kožné nálezy“. Bola však „správne orientovaná, bez poruchy reči a sluchu..., nemá úniky moču ani stolice, polohu má aktívnu, postoj... v norme (s otvorenými očami), postoj... (so zatvorenými očami)“ nevykonala. Chodila s oporou francúzskych bariel, hybnosť bedrových kĺbov a kolien bola redukovaná, aj „ortopéd odporúča... pomoc inej osoby pri hygienických úkonoch“. V zhode s výsledkami zo sociálneho šetrenia jej posudková lekárka priznala 80 bodov, teda stupeň odkázanosti III, čomu zodpovedalo 4 až 6 hodín opatrovania denne. Preto ani žalovaný v komplexných posudkoch z 18. mája 2021 nenavrhol príspevok na opatrovanie a preskúmaným rozhodnutím zo 4. júna 2021 zamietol odvolanie žalobkyne, pretože jej rodičia nie sú odkázaní na opatrovanie v zmysle § 14 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z.

6. Proti rozhodnutiu žalovaného podala žalobkyňa správnu žalobu, ktorú správny súd zamietol tu napadnutým rozsudkom č. k. PO-7Sa/15/2021-84. V odôvodnení odkázal na závery lekárskeho posudku, sociálneho zisťovania a následných komplexných posudkov a po ich zhodnotení uzavrel, že žalovaný dostatočne zistil skutkový stav a jeho závery majú oporu aj v podkladoch, ktoré predložila žalobkyňa a jej rodičia. Aj ošetrovateľská správa pri prepustení jej otca (ktorý medzičasom 30. mája 2023 zomrel) z hospitalizácie ho charakterizuje ako sebestačného, mobilného a aktívneho. Pri posudzovaní odkázanosti žalovaný správne postupoval podľa § 49 zákona č. 448/2008 Z. z., keď posúdil sebestačnosť oboch rodičov v jednotlivých oblastiach v zmysle prílohy č. 3 cit. zák. Spôsob, akým ustálil, že stupeň ich odkázanosti je II resp. III, zodpovedá kritériám uvedeným v týchto ustanoveniach. Ustanovenie § 14 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z. však ako podmienku odkázanosti na opatrovanie ustanovuje stupeň odkázanosti V alebo VI, čo ani jeden z nich nedosiahol. K námietke žalobkyne, že úrad práce ju ako invalidnú dôchodkyňu považoval za neschopnú opatrovať jej rodičov, správny súd odkázal na preskúmané rozhodnutie, v ktorom žalovaný tento názor prehodnotil a uznal takúto schopnosť žalobkyne. Nesúhlasil ani s jej návrhom na ustanovenie znalca, lebo nezistil rozpor záverov žalovaného s ich podkladmi. Okrem toho aj pre správne veci platí ustanovenie § 135 ods. 1 SSP,

podľa ktorého je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy. Doplnenie dokazovania by tak prichádzalo do úvahy len výnimočne na odstránenie rozporov, ktoré však v prerokúvanej veci nevznikli. Pokiaľ žalobkyňa zdôrazňovala, že od marca 2022 jej bol priznaný príspevok na opatrovanie matky, správny súd upozornil na to, že jeho priznanie odôvodnili zdravotné postihnutia, ktoré matka utrpela po vydaní tu preskúmaného rozhodnutia. Záverom správny súd nesúhlasil ani s námietkou porušenia čl. 20 Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím, pretože žalobkyňa nevysvetlila, ako boli porušené jej práva, ale tiež preto, že podmienky priznania príspevkov na kompenzáciu sa vždy posudzujú individuálne.

II.

Kasačná sťažnosť a vyjadrenia k nej

7. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalobkyňa domáha zmeny napadnutého rozsudku tak, že sa zruší rozhodnutie žalovaného, eventuálne jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Zopakovala, akými zdravotnými postihnutiami trpeli obaja jej rodičia. Zdôraznila, že v poslednom období sa otcovi výrazne zhoršil zdravotný stav, mal problémy so žalúdkom, neznesiteľné bolesti a problémy s prijímaním stravy. Podľa žalobkyne potreboval 24hodinovú starostlivosť pri všetkých každodenných úkonoch, a preto nebol schopný samostatne vykonávať ani bežné úkony súvisiace s hygienou, ošatením a stravou. Vyžadoval si osobitne podávané jedlo, potreboval pomoc pri vyprázdňovaní močového mechúra, výmene kolonostomických vreciek, manipuláciou s odevom. Pritom bolo potrebné umyť toaletu po každom močení a prezliekať posteľnú bielizeň, chodiť na každodenné nákupy, zabezpečiť lieky, kontrolné vyšetrenia u lekárov a vykonávať práce okolo domu. Matka mala zasa neistú chôdzu, a preto tiež potrebovala pomoc pri nákupoch, zabezpečení liekov, cestovaní, absolvovaní lekárskeho vyšetrenia a nebola schopná urobiť domáce práce. Žalobkyňa znova zopakovala, že jej invalidita nemôže byť dôvodom nepriznania príspevku na opatrovanie, a opätovne obsiahlo polemizovala so záverom posudkového lekára v tomto smere. Otec žalobkyne navštevoval onkologickú ambulanciu, pri čom sa vyžadoval sprievod, čo potvrdili aj onkológovia vo svojich správach. Podľa žalobkyne je síce pravda, že jej otec zvládol vyprázdniť močový mechúr sám, ale vždy bolo potom potrebné umyť toaletu, čo nezvládal. Ani jeden z rodičov si nevedel zabezpečiť ani základné nákupy mimo bydliska a neboli spôsobilí ani cestovať osobnou hromadnou dopravou. Naďalej poukazovala na svoj návrh nariadiť znalecké dokazovanie na účely objektívneho zistenia zdravotného stavu. V závere žalobkyne vyčíslila, že nepriznaním príspevku na opatrovanie od decembra 2020 jej žalovaný neoprávnene zadržal 9.984,32 € s úrokom z omeškania, ktoré naďalej žiadala priznať. Žalovaný a úrad práce 37 mesiacov porušovali jej sociálne práva, a preto žiadala súd, aby uložil žalovanému poskytnúť jej tento príspevok. Správny súd podľa nej napriek tomu vyhodnotil celé dokazovanie na prospech žalovaného a navyše 31 mesiacov ani nevykonal žiaden úkon.

8. Žalovaný navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť, pretože rozhodnutie považoval za vecne správne a zákonné.

III.

Posúdenie veci kasačným súdom

9. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok v celom rozsahu (§ 453 ods. 1 SSP) a predchádzajúce konanie pred správnym súdom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) bez ohľadu na uplatnené sťažnostné body (§ 453 ods. 2 v spojení s § 203 ods. 2 SSP).

10. Predmetom prerokúvanej veci je peňažný príspevok na opatrovanie žalobkyňiných rodičov. Tí boli nesporne ťažko zdravotne postihnutými osobami v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z. z. s mierou funkčnej poruchy 50 %, resp. 80 %; sporným však zostalo, či boli odkázaní na opatrovanie, čo je podmienkou priznania tohto príspevku (§ 40 ods. 1 cit. zák.). Podľa § 14 ods. 4 cit. zák. je fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím odkázaná na opatrovanie, ak stupeň jej odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby je V alebo VI podľa prílohy č. 3 k zákonu č. 448/2008 Z. z. Podľa § 49 ods. 10 zákona č. 448/2008 Z. z. sa dosiahnuté body v prvom až dvanástom bode odd. A prílohy č. 3 zásadne sčítajú a stupeň odkázanosti sa určí na základe celkového počtu bodov. Podľa § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. je podkladom pre rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu komplexný posudok, ktorý sa podľa § 15 ods. 1 vypracúva na základe lekárskeho posudku podľa § 11 ods. 11 a na základe posudkového záveru zo sociálnej posudkovej činnosti podľa § 13 ods. 9. Súčasťou lekárskeho posudku podľa § 11 ods. 11 sú závery k jednotlivým druhom odkázanosti podľa § 14 ods. 4 cit. zák. Posudzovanie odkázanosti je však aj súčasťou sociálnej posudkovej činnosti [§ 13 ods. 1 písm. d) zákona č. 447/2008 Z. z.], a preto je súčasťou aj posudkového záveru podľa § 13 ods. 9. Judikatúra už opakovane vyslovila, že lekárske posudky (a logicky aj z nich vychádzajúce komplexné posudky) predstavujú dôležitý dôkaz v správnom konaní, ktorý správny orgán vyhodnocuje z hľadiska úplnosti, presvedčivosti a toho, či sa

vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami (porov. napr. rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 6 Ssk 2/2022). Žalovaný aj správny súd tak musia skúmať, či obsah, prípadne odôvodnenie posudkov nie sú v rozpore s obsahom lekárskeho správ alebo niektoré lekárske správy nezohľadňujú, alebo či nie sú svojou celkovou skladbou nepreskúmateľné (v tomto smere porov. napr. rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 7 Ssk 7/2022).

11. V prerokúvanej veci lekárske posudky žalovaného svedčia o tom, že posudková lekárka sa zaoberala všetkými lekárske správy, ktoré mala k dispozícii, a v nich dokumentovanými ochoreniami rodičov žalobkyne. Na základe toho zrozumiteľne vysvetlila, ktoré postihnutia považovala za podstatné, ale aj to, akými obmedzeniami sa prejavovali pri niektorých sebaobslužných úkonoch. Z komplexného posudku potom celkom jasne vyplýva, o aké oblasti ide a koľko bodov za ne bolo pridelených. To zodpovedalo vyjadreniam rodičov žalobkyne pri sociálnej posudkovej činnosti, pri ktorej uviedli konkrétne činnosti a úkony, ktoré zvládajú a pri ktorých, naopak, potrebujú pomoc. K tomu treba zdôrazniť, že odkázanosť na opatrovanie sa neposudzuje podľa subjektívnych predstáv fyzickej osoby či voľnou úvahou orgánu verejnej správy. Už citovaná príloha č. 3 zákona č. 448/2008 Z. z. totiž pri jednotlivých oblastiach sebaobsluhy vymedzuje konkrétne činnosti, ktoré zákonodarcu považuje za ich súčasť. Podľa toho, či a v akom rozsahu pri nich fyzická osoba potrebuje pomoc, prideliť sa danej oblasti 10, 5 alebo 0 bodov. Z vysvetliviek k týmto oblastiam je pritom zrejmé, že 0 bodov možno prideliť len vtedy, ak je fyzická osoba odkázaná na pomoc pri väčšine úkonov, vymenovaných pri jednotlivých činnostiach. Stupeň odkázanosti V, pri ktorom sa môže považovať za odkázanú na opatrovanie, môže dosiahnuť len fyzická osoba, ktorá získa 25 bodov alebo menej. Znamená to, že fyzická osoba by musela získať po 5 bodov v piatich oblastiach, prípadne po 10 bodov v dvoch oblastiach a v jednej ďalšej 5, no v ostatných by nesmela získať žiaden bod.

12. V prerokúvanej veci zistený skutkový stav potvrdzuje záver, že otec žalobkyne potreboval len minimálnu pomoc ohľadom dodržiavania liečebného režimu a orientácie v prostredí, keďže jeho intelektuálne schopnosti podľa lekárskeho správ neboli narušené a obmedzovala ho (len) jeho nedoslýchavosť. Preto boli obe tieto oblasti ohodnotené 10 bodmi. Hodnotenie ďalších oblastí 5 bodmi má takisto oporu v skutkovom stave, pretože vo väčšine z nich zdrojom otcovho obmedzenia boli jeho ťažkosti s tráviacim ústrojenstvom a súvisiaca kolostómia. Záver, že na základe získaných viac než 25 bodov stupeň jeho odkázanosti nie je V ani VI, tak má aj dostatočnú oporu v administratívnom spise. Dôvodom na zvýšenie miery odkázanosti nie je sama osebe okolnosť, že u neho v minulosti došlo k zdravotným ťažkostiam spojeným s ohrozením života. Účelom peňažného príspevku na kompenzáciu totiž nie je zabezpečenie neustáleho zdravotného dohľadu alebo ošetrovania, ale zmiernenie alebo prekonanie sociálneho dôsledku zdravotného postihnutia osoby v oblasti mobility, orientácie, komunikácie, zvýšených výdavkov alebo sebaobsluhy (porov. § 2 ods. 1 a § 5 zákona č. 447/2008 Z. z.). Podobne zistený skutkový stav potvrdzuje záver, že matka žalobkyne potrebovala len minimálnu pomoc pri vyprázdňovaní močového mechúra a hrubého čreva a obliekaní a vyzliekaní, preto boli obe tieto oblasti ohodnotené 10 bodmi. Zdrojom jej obmedzení v ďalších oblastiach bola prevažne jej slabá mobilita, ale i tak má hodnotenie 5 bodmi oporu v zázname zo sociálneho zisťovania. Záver, že dosiahla viac než 25 bodov a stupeň jej odkázanosti nie je V ani VI, má aj u nej oporu v administratívnom spise.

13. Žalobkyňa sama okrem opakovaného zdôrazňovania všetkých diagnóz oboch rodičov a všeobecných tvrdení, že jej rodičia potrebujú 24 hodinovú starostlivosť, bližšie nevysvetlila, ktoré konkrétne činnosti spomedzi činností vymedzených v prílohe č. 3 zákona č. 448/2008 Z. z. odôvodňujú takúto starostlivosť a viedli by k zníženiu počtu bodov na 5, resp. 0. Pokiaľ opakovane zdôrazňovala, že si nedokážu nakúpiť či upratať domácnosť (ako napr. upratať znečistenú toaletu po jej použití), treba zdôrazniť, že citovaná príloha takto všeobecne formulované činnosti nepozná. Ak táto neschopnosť vyplýva z pohybových alebo zmyslových obmedzení (strata orientácie), možno ich zohľadniť len v rámci príslušných oblastí sebaobsluhy. Kasačný súd nepopiera, že niektoré z oblastí vymedzených v cit. prílohe č. 3 sú pre každodenný život podstatnejšie, resp. užitočnejšie (napr. mobilita) než iné (napr. dodržiavanie liečebného režimu), napriek tomu ich však táto príloha dovoľuje hodnotiť len raz a rovnakou váhou. Obmedzenia v prostriedkoch verejnej dopravy sa zasa hodnotia v rámci odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom (§ 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z.). Kasačný súd sa stotožňuje aj s postupom správneho súdu, ktorý nevykonal dokazovanie znalcom, pretože na jeho nariadenie nepostačuje len subjektívny názor žalobkyne o neobjektívnosti posudkových lekárov úradu práce a žalovaného (k nemožnosti paušálne predpokladať predpojatosť posudkových lekárov porov. napr. uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 713/2014 alebo I. ÚS 338/2020). K bližšie nerozvinutej námietke porušenia čl. 20 Dohovory OSN o ochrane osôb so zdravotným postihnutím (oznámenie č. 317/2010 Z. z.) postačí odkázať na doterajšiu judikatúru, podľa ktorej je toto ustanovenie

konkretizované práve zákonmi č. 447/2008 Z. z. a č. 448/2008 Z. z., no nezakladá subjektívne práva jednotlivcov na konkrétne plnenia (porov. napr. rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 7 Ssk 103/2022 a tam citovanú prejudikatúru).

IV.

Záver

14. Na základe uvedených úvah kasačný súd dospel k záveru, že nie je daný žiaden zo zákonných dôvodov kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, a tak ju podľa § 461 SSP rozsudkom (§ 457 ods. 1 SSP) zamietol.

15. O trovách bolo rozhodnuté podľa § 167 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP, keď žalobkyňa vo veci úspech nemala a žalovaný ho síce mal, kasačný súd však nezistil výnimočné dôvody, aby sa mu nárok na náhradu trov priznal.

16. Tento rozsudok prijal senát pomerom hlasov 3:0 (jednomyseľne).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.